

- Мобільні додатки: багато служб зайнятості пропонують мобільні додатки, які дають змогу претендентам отримувати доступ до оголошень про роботу, отримувати сповіщення про вакансії та подавати заяви про прийняття на роботу за допомогою своїх смартфонів.
- Аналітика даних: цифровізація також уможливила збір та аналіз даних про тенденції у сфері зайнятості, стан ринку праці та статистику зайнятості. Ці дані можна використовувати для обґрунтування політичних рішень і поліпшення послуг у сфері зайнятості.

Загалом цифровізація зробила революцію в наданні послуг у сфері зайнятості, зробивши їх ефективнішими, доступнішими та більш такими, що відповідають потребам претендентів і роботодавців.

Отже, цифровізація ресурсів у центрах зайнятості має потенціал докорінно змінити спосіб, у який шукачі роботи отримують доступ до послуг служби зайнятості та користуються ними. Використовуючи технології для оптимізації процесів і надання персоналізованої допомоги, центри зайнятості можуть краще служити своїм громадам і допомагати шукачам роботи знайти повноцінну роботу. Однак важливо визнати, що цифровізація не повинна повністю замінити особисті послуги, оскільки деякі шукачі роботи можуть потребувати персоналізованішої підтримки. Тому збалансований підхід, який охоплює як цифрові, так і особисті ресурси, є ключовим для надання найбільш ефективних і комплексних послуг із працевлаштування. Загалом цифровізація ресурсів центрів зайнятості може принести значну користь як шукачам роботи, так і центрам зайнятості.

Д. Зубарева

МІСЦЕ КОМУНІКАТИВНОЇ ПІДСИСТЕМИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

D. Zubarieva

THE ROLE OF COMMUNICATIVE SUBSYSTEM IN THE SYSTEM OF PUBLIC ADMINISTRATION

Публічне управління як суспільне явище надзвичайно гостро відчуває потребу у встановленні та підтриманні сталих комунікативних зв'язків між його суб'єктами й об'єктами, використанні спеціальних засобів інформаційного обміну, завдяки яким забезпечується та безпосередньо здійснюється управлінський процес. Глобалізаційні процеси, що супроводжуються розвитком інформаційного суспільства, спонукають до реформування і вдосконалення системи публічного управління в напрямі побудови «ефективної, прозорої, відкритої та гнучкої структури органів публічної влади із застосуванням новітніх комунікаційних інструментів, інформаційно-комунікативних технологій (е-урядування), які здатні виробляти і реалізовувати цілісну державну політику, спрямовану на суспільний сталий розвиток і адекватне реагування на внутрішні та зовнішні виклики (Стратегія сталого розвитку «Україна — 2020»). Поняття публічного управління впливає з результату переосмислення державного управління й безпосередньо пов'язаних з побудовою демократичної держави. Отже, сучасна політика являє собою публічну сферу взаємодії суб'єктів, яка відбувається завдяки комунікативній природі політики.

Комунікативна діяльність у публічному управлінні полягає у здійсненні інформаційних обмінів, спрямованих на виконання функцій публічного управління

й забезпечується комунікативною підсистемою публічного управління. За своєю сутністю комунікативна підсистема публічного управління охоплює суб'єктів взаємодії, інформаційні зв'язки й управлінські відносини, процеси взаємодії суб'єктів управління між собою та з іншими суспільними інститутами. До неї належить також інфраструктура, що забезпечує творення, передавання, пошук та отримання управлінської інформації, тобто інформації, що обертається в цій системі й використовується для реалізації управлінських взаємодій і впливів.

Комунікативна підсистема публічного управління перебуває у стані динамічної взаємодії з іншими підсистемами публічного управління (організаційною, правовою, кадровою, економічною, іншими) і складається з низки підсистем нижчого рівня, що формують її структуру. Ці підсистеми забезпечують реалізацію управлінських комунікацій, основними елементами яких, як уже зазначалося вище, є: власне повідомлення, що має свою знакову (семіотичну) форму та зміст (контент); його відправник та одержувач (суб'єкти комунікацій); комунікативний канал; процеси трансляції та сприйняття повідомлення, що включають кодування (створення) та декодування (сприйняття та розуміння) повідомлення.

З позицій структурно-функціонального розгляду комунікативної підсистеми публічного управління та комунікативної діяльності в публічному управлінні виокремлюють чотири притаманні їм основні складові:

- 1) соціальна складова — це окремі особи та соціальні групи, які є учасниками комунікативної діяльності, джерелами й одержувачами контенту — саме ця складова визначає сутнісні характеристики комунікативної діяльності загалом;
- 2) технологічна складова — способи та прийоми створення, трансляції, отримання й розуміння, зберігання повідомлень;
- 3) технічна складова — системи та засоби створення, трансляції, отримання й декодування, зберігання повідомлень;
- 4) семіотична складова — окремі знаки та знакові системи, які є формою для контенту, його носіями.

Таким чином, варто вести мову про таку специфічну ознаку комунікативної підсистеми, як її гетерогенність, що обумовлена поєднанням в одному цілому елементів соціальних, технологічних, технічних і знакових систем.

Ключовими функціями комунікативної підсистеми є такі, як: забезпечення інформаційних обмінів, репрезентації та легітимації системи публічного управління, а також забезпечення цілеспрямованого управлінського впливу.

За спрямуванням можна виокремити внутрішні та зовнішні функції цієї підсистеми. Внутрішні функції спрямовані на створення, неперервне використання та трансформацію (залежно від змін системи публічного управління, її середовища та самої комунікативної підсистеми) інформаційно-комунікаційної структури та семіотичних систем. Зовнішні функції спрямовані на забезпечення за допомогою технічних і семіотичних засобів впливів системи публічного управління на внутрішнє та зовнішнє середовище.

Основні сутнісні особливості структури комунікативної підсистеми державного управління як такої, що складається з підсистем суб'єктів комунікації, технологічної, технічної та семіотичної, дозволяє вирішити практично орієнтовані завдання щодо синхронізації розвитку всіх складових цієї підсистеми та забезпечення її ефективного функціонування за умов постійних змін зовнішнього та внутрішнього середовищ.

Подальший аналіз функцій комунікативної підсистеми державного управління за запропонованим підходом дозволяє визначити основні напрями та способи впливів, здатних попередити та/або виправити дисфункціональні прояви в цій підсистемі та системі державного управління загалом, а відтак, забезпечить їх цілісність і стабільність розвитку.

Я. Марильченко

СУЧАСНІ ЗАСОБИ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОГО НАВЧАННЯ МОВАМ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Ya. Marylchenko

THE MODERN COMPUTERIZED LANGUAGE LEARNING TOOLS: ADVANTAGES AND DISADVANTAGES

Перспективність застосування комп'ютерних технологій у навчанні іноземних мов сьогодні не викликає заперечень. У працях низки вітчизняних та зарубіжних дослідників зазначаються численні переваги навчання з використанням комп'ютера, пов'язаних з його технічними можливостями, а саме: можливість реалізувати індивідуалізацію та диференціацію навчання, підвищення швидкості та об'єктивності контролю, можливість організувати самоконтроль і самоперевірку навчальних досягнень студентів, підвищення мотивації навчальної діяльності, оптимізація роботи студента та звільнення викладача від рутинних операцій. Сукупність переваг комп'ютеризованого навчання дозволяють говорити про його великий потенціал в організації самостійної роботи студентів, що у світлі приєднання України до Болонського процесу набуває особливого значення.

Поряд з перевагами вчені зазначають низку об'єктивних та суб'єктивних недоліків у використанні комп'ютерних програм для навчання іноземних мов. Особливо помітним серед об'єктивних недоліків є обмеженість технічних можливостей сучасних комп'ютерів, що полягає у нездатності програм оцінити оригінальне рішення, яке не співпадає із закладеним у програму варіантом. Іншою перешкодою на шляху впровадження в навчальний процес комп'ютерних матеріалів вчені вважали необхідність переходу від лінійної, закладеної в генетичну пам'ять людини, до нової, машинної форми моторики.

Зокрема, для взаємодії з комп'ютером користувачеві необхідно оволодіти основами друку на комп'ютерній клавіатурі, вивчити призначення функціональних ключів на клавіатурі, оволодіти навичками маніпулювання «мишкою» або джойстиком. Проте зазначена перешкода на сьогодні втрачає актуальність, оскільки з кожним роком рівень оволодіння учнями загальноосвітніх шкіл комп'ютерною грамотністю зростає, а відтак і відсоток абітурієнтів, які не володіють машинною формою моторики, поступово зменшується. Студенти, які на початковому етапі здобуття вищої освіти все ще відчувають певний психологічний дискомфорт при роботі з комп'ютером, мають можливість подолати ці труднощі під час передбаченого навчальними планами курсу комп'ютерної грамотності.

Серед суб'єктивних недоліків комп'ютерних матеріалів, що перешкоджають комп'ютеризації навчання іноземних мов, дослідники зазначають недостатню кількість таких комп'ютерних навчальних програм, які б відповідали сучасним досягненням педагогічної науки щодо навчання іноземних мов та використання у навчальному процесі технічних засобів. Джерелом низької забезпеченості